

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΠΑΙΤΕΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ (του A. S. Abbas)

Εβδομάδες μετά την ανακοίνωση της Συμμαχίας Aukus, η οποία στοχεύει να αντιμετωπίσει την Κίνα στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού, οι Ηνωμένες Πολιτείες ξεκίνησαν μια σύνοδο κορυφής για τη δημοκρατία, με στόχο την ένωση των χωρών της περιοχής και την οικοδόμηση περισσότερων

στρατιωτικών συμμαχιών, οι οποίες πρέπει να βασίζονται σε ιδεολογική κάλυψη που τους δίνει νομιμότητα.

Γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες καταφεύγουν στη δημοκρατία στον επόμενο πόλεμο;

Πρώτα απ' όλα, ένας από τους ιστορικούς λόγους για την επιτυχία οποιασδήποτε στρατιωτικής συμμαχίας είναι ο βαθμός στον οποίο τα κράτη μέλη συνδέονται μεταξύ τους, και η έλλειψη κοινής ιδεολογίας συνήθως προκαλεί την αποτυχία των προσπαθειών οποιασδήποτε στρατιωτικής συμμαχίας. Η επιβίωση του NATO, για παράδειγμα, ήταν και εξακολουθεί να είναι χάρη στην κοινή φιλελεύθερη ιδεολογία για την αντιμετώπιση της Σοβιετικής Ένωσης, και την ύπαρξη ενός διπολικού κόσμου χωρίς σημαντικά γκρίζα μέρη.

Υπάρχει μια συνεχής συζήτηση για το εάν η συνεργασία της Σοβιετικής Ένωσης με τη Μεγάλη Βρετανία και τις ΗΠΑ πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν μια αποτελεσματική παραδοσιακή συμμαχία. Οι ειδικοί της διεθνούς ασφάλειας υποστηρίζουν ότι δεν ήταν μια συμμαχία επειδή ο συντονισμός μεταξύ τους ήταν αδύναμος, λόγω του γεγονότος ότι οι συμμαχικές χώρες δεν

συναντήθηκαν γύρω από τις ίδιες αξίες, επομένως το πρώτο βήμα για την οικοδόμηση βιώσιμων στρατιωτικών συμμαχιών έγκειται στη δημιουργία μιας αξίας ή μιας ιδεολογίας που απαιτεί το σχηματισμό αυτής της συμμαχίας και της δίνει μια δικαιολογία ύπαρξης.

Πρόσφατα, υπό το φως της πολυπολικότητας στον κόσμο, οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν να χάνουν την ικανότητα οικοδόμησης στρατιωτικών συμμαχιών και τη νομιμότητα να παραδίδουν πυρηνικά υποβρύχια στην Αυστραλία με βάση την συνθήκη περιορισμού των πυρηνικών όπλων (NPT). Από την άλλη πλευρά, η αλλαγή στην έννοια των συμμαχιών στις περισσότερες χώρες του κόσμου από την παραδοσιακή στρατιωτική προοπτική στην προοπτική των στρατηγικών εταιρικών σχέσεων, που περιλαμβάνει την απουσία στρατιωτικής δέσμευσης προς τις συμμαχικές χώρες, οι Ηνωμένες Πολιτείες ένιωσαν τον κίνδυνο αυτού του πλουραλισμού και της αλλαγής της έννοιας της συμμαχίας, επειδή οι ασιατικές χώρες δεν θα αναγκαστούν να συνάψουν στρατιωτικές συμμαχίες εναντίον της Κίνας.

Δεύτερον, τα τελευταία χρόνια η Κίνα κατάφερε να αποκαταστήσει σχέσεις με πολλές χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας. Χάρη στην οικονομική αλληλεξάρτηση και την Πρωτοβουλία Belt and Road (πρωτοβουλία μας Ζώνης και ενός Δρόμου, οι στρατιωτικές συγκρούσεις στην περιοχή έχουν αρχίσει να υποχωρούν. Για παράδειγμα, οι σχέσεις μεταξύ Κίνας και Βιετνάμ έχουν γίνει πιο ήρεμες τις τελευταίες περιόδους. Ένας από τους δεδηλωμένους στόχους της Πρωτοβουλίας Belt and Road είναι η επίτευξη ισορροπίας δυνάμεων στην περιοχή και οικονομική ολοκλήρωση με τις ασιατικές χώρες, επομένως η επίτευξη σταθερότητας και ανάπτυξης σε αυτές τις παραγόμενες περιοχές, που μπορεί να οδηγήσει σταδιακά σε αύξηση της ισχύος της Κίνας και της απώλειας ελέγχου των Ηνωμένων Πολιτειών σε αυτήν την περιοχή με την πάροδο του χρόνου, και ως εκ τούτου ωθεί τις ΗΠΑ να ξαναρχίσουν τον πόλεμο αξιών για άλλη μια φορά να επιβάλουν τον έλεγχο σε αυτές τις χώρες και να βρουν δικαιολογίες για την απομόνωση της Κίνας και την καταστροφή

των οικονομικών της φιλοδοξιών στην περιοχή.

Αν δούμε τον όγκο των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ Κίνας και ASEAN (Ένωση Χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας), αυξήθηκε από λιγότερο από 300 δισεκατομμύρια δολάρια το 2010 σε 641,5 δισεκατομμύρια δολάρια το 2019 και σε 731,9 δισεκατομμύρια δολάρια το 2020, έτσι ο ASEAN έγινε ο μεγαλύτερος και σημαντικότερος εταίρος για την Κίνα , ακολουθούμενος από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Λαμβάνοντας υπόψη τις συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου που πέτυχε να συνάψει η Κίνα\ το 2020, η Καμπότζη υπέγραψε την πρώτη διμερή συμφωνία ελεύθερου εμπορίου με την Κίνα , η οποία ωθεί τις δύο χώρες σε συνολική στρατηγική συνεργασία με στόχο την αύξηση του όγκου του εμπορίου στα 10 δισεκατομμύρια δολάρια το 2023 .

Όχι μόνο η Καμπότζη, οι εταίροι σε Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου της Κίνας είναι η ASEAN, η Σιγκαπούρη, το Πακιστάν, η Νέα Ζηλανδία, η Χιλή, το Περού, η Κόστα Ρίκα, η Ισλανδία, η Ελβετία, οι Μαλδίβες, ο Μαυρίκιος, η Γεωργία, η Κορέα, η Αυστραλία, το Χονγκ Κονγκ και το Μακάο. Η Κίνα επιδιώκει επίσης να συνάψει 8 επιπλέον συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου τις επόμενες περιόδους.

Σύμφωνα με τη φιλελεύθερη θεωρία των διεθνών σχέσεων, ο μεγάλος όγκος εμπορίου και οικονομικής αλληλεξάρτησης μεταξύ των χωρών προκαλεί μεγαλύτερη σταθερότητα και μειώνει την πιθανότητα συγκρούσεων, καθώς το υψηλό κόστος του πολέμου και η απώλεια οικονομικών προνομίων μειώνουν τις πιθανότητες σύγκρουσης. αυτές οι αυξανόμενες εταιρικές σχέσεις μεταξύ της Κίνας και των χωρών Ασίας-Ειρηνικού απειλούν την αμερικανική συμμαχία με αυτές τις χώρες. Για παράδειγμα, η Ιαπωνία, το Βιετνάμ και η Νότια Κορέα είναι από τους μεγαλύτερους εμπορικούς εταίρους της Κίνας, και ως εκ τούτου η πιθανότητα να χρησιμοποιηθούν ως σύμμαχοι από τις Ηνωμένες Πολιτείες για την απομόνωση της Κίνας έχει γίνει πολύ αδύναμη, ειδικά με την τάση της Κίνας να ενσωματωθεί με τις χώρες της περιοχής και να

Ζητήσει επίσημη ένταξη στη Συνολική και Προοδευτική Συμφωνία για τη Συνεργασία στον Ειρηνικό.

Όλα αυτά αναγκάζουν τις Ηνωμένες Πολιτείες να δανειστούν για άλλη μια φορά τα συνθήματα περί δημοκρατίας για να γίνουν η αξία πάνω στην οποία θα οικοδομούνται περισσότερες συμμαχίες στην περιοχή του Ειρηνικού για να απομονώσουν την Κίνα και να υπονομεύσουν τις προσπάθειές της να οικοδομήσει μια νέα διεθνή τάξη.

Τρίτον, οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν να παρατηρούν δημοκρατικές απειλές στις χώρες της Νότιας και Ανατολικής Ασίας, ιδιαίτερα στη Μιανμάρ, την Ταϊλάνδη, τις Φιλιππίνες και τη Μαλαισία.

Στη Μιανμάρ, το στρατιωτικό πραξικόπημα τον περασμένο Φεβρουάριο υπονόμωσε το όνειρο του εκδημοκρατισμού και την επιθυμία των Ηνωμένων Πολιτειών να συμπεριλάβουν το κράτος ως σύμμαχο που θα μπορούσε να ελέγξει πολλά κινεζικά συμφέροντα εκεί, ειδικά τους αγωγούς φυσικού αερίου.

Επιπλέον, στις Φιλιππίνες και τη Μαλαισία, υπάρχουν πολλά προβλήματα με την άνοδο των νέων δεξιών ρευμάτων, όπως ο Μαλαισιανός – Ισλαμικός συνασπισμός που ήρθε στην εξουσία στη Μαλαισία.

Τέτοιες εξελίξεις οδηγούν σταδιακά στην εξαφάνιση της δημοκρατίας στις ασιατικές χώρες προς όφελος του κινεζικού καθεστώτος, γεγονός που μπορεί να κάνει τις Ηνωμένες Πολιτείες να μην μπορούν να δημιουργήσουν συμμαχίες στο μέλλον.

Ως αποτέλεσμα όλων αυτών των λόγων συνδυαστικά, οι Ηνωμένες Πολιτείες αναβίωσαν τα συνθήματα περί δημοκρατίας, και τα κυκλοφόρησαν ξανά μέσω της συνόδου κορυφής για την δημοκρατία που ζητούν, προκειμένου να παράσχουν μια νόμιμη κάλυψη για περισσότερες στρατιωτικές συμμαχίες που στοχεύουν στην αντιμετώπιση της Κίνας. όπως το Aukus.

Η δημοκρατία να προκαλέσει τον πόλεμο

Ένα από τα επίμαχα ζητήματα στη σύνοδο κορυφής των Δημοκρατικών του Μπάιντεν είναι η πρόσκληση της Ταϊβάν μεταξύ 110 άλλων χωρών, κάτι που μπορεί να αναβιώσει το ζήτημα της αναγνώρισης της Ταϊβάν και να θέσει σε κίνδυνο την αρχή της «μίας Κίνας».

Η πρόσκληση της Ταϊβάν να συμμετάσχει στη σύνοδο κορυφής για τη δημοκρατία δεν έχει άλλο νόημα από το να πυροδοτήσει συγκρούσεις στην περιοχή και να προσπαθήσει να απομονώσει την Κίνα θεωρώντας την ενάντια στη διεθνή φιλελεύθερη τάξη πραγμάτων.

Ο Βοηθός Υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ για Υποθέσεις Ασφάλειας στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού Έλι Ράτνερ δεν σταμάτησε να δηλώνει τον τελευταίο καιρό ότι η ενίσχυση της αυτοάμυνας της Ταϊβάν είναι μια «επείγουσα αποστολή» και βασικό χαρακτηριστικό για την αποτροπή της Κίνας, σε μια εποχή που οι Ηνωμένες Πολιτείες αναζητούν νέες συμμαχίες. Άρα υπάρχουν άλλες διαστάσεις για τη σύνοδο κορυφής της δημοκρατίας; Θα υπάρξουν νέες κινήσεις στις ΗΠΑ; Ειδικά επειδή η επανένωση της Ταϊβάν είναι μία από τις προτεραιότητες του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος, το οποίο κήρυξε ο Πρόεδρος Χι Jīnpíng, ενώ μιλούσε στη Μεγάλη Αίθουσα του Λαού για τον εορτασμό της 110ης επετείου της επανάστασης τον Σεπτέμβριο.

Η προσπάθεια των Ηνωμένων Πολιτειών να δημιουργήσουν συνθήκες παρόμοιες με αυτές του Ψυχρού Πολέμου μπορεί να μην πετύχει αυτή τη φορά, γιατί ο Ψυχρός Πόλεμος ήταν μια ξεκάθαρη πάλη μεταξύ δύο πόλων με αντικρουόμενες ιδεολογίες, ενώ το διεθνές σύστημα τώρα με την πολυπολικότητά του δεν είναι πλέον κατάλληλο για τη δημιουργία ενός πολέμου αξιών, γύρω από τον οποίο συγκεντρώνονται οι χώρες. Η έννοια της παραδοσιακής συμμαχίας έχει πλέον αλλάξει, και έχει αντικατασταθεί από την ευθυγράμμιση που αγνοεί τη στρατιωτική συνεργασία, έτσι πολλές χώρες έχουν λιγότερη επιθυμία να συνάψουν συμμαχίες που μπορεί να οδηγήσουν σε οικονομικές απώλειες.

Υπό το πρίσμα της τρέχουσας οικονομικής διπλωματίας και

αναπτυξιακών πρωτοβουλιών της Κίνας που περιλαμβάνουν δεκάδες χώρες, ειδικά με την αρχή της πολιτικής μη παρέμβασης που επιδιώκει η Κίνα, οι χώρες δεν θέλουν πλέον να χάνουν αυτά τα οφέλη υπέρ ορισμένων αξιών οι οποίες έχουν αποδείξει την ανικανότητά τους να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα των χωρών μέχρι τώρα.

Η μετατόπιση παραδείγματος* των συμμαχιών στις διεθνείς σχέσεις και η εμφάνιση μιας εναλλακτικής στο φιλελεύθερο μοντέλο, που βασίζεται μόνο σε οικονομικές πτυχές, απειλεί τη θέση των Ηνωμένων Πολιτειών στο διεθνές σύστημα, ωθεί τις Ηνωμένες Πολιτείες να επικαλεστούν τη σύγκρουση αξιών και να παίξουν το ρόλο του φρουρού στην περιοχή της Ασίας-Ειρηνικού. Οι επόμενες μέρες θα αποκαλύψουν τις επιπτώσεις της συνόδου κορυφής για την δημοκρατία και το αν οι Ηνωμένες Πολιτείες θα μπορέσουν να οικοδομήσουν νέες παραδοσιακές συμμαχίες που θα μπορέσουν να ανασχέσουν την άνοδο της Κίνας.

*Μετατόπιση παραδείγματος (paradigm shift) : μια έννοια που προσδιορίζεται από τον Αμερικανό φυσικό και φιλόσοφο Thomas Kuhn, είναι μια θεμελιώδης αλλαγή στις βασικές έννοιες και τις πειραματικές πρακτικές μιας επιστημονικής πειθαρχίας, και που οδηγεί σε νέες επιστημονικές θεωρίες.

Ο Ahmed Saber Abbas είναι M. Sc φοιτητής στο Πανεπιστήμιο του Πεκίνου, στις διεθνείς σχέσεις, και μέλος του CYP, της σημαντικότερης πολιτικής οντότητας στην Αίγυπτο.

πηγή : Modern Diplomacy